

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

23. Ecce homo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

*Episcoporum
palatia domus
Imperatorum
videntur.*

E genorum esse receptacula debent, Imperatorum palatia judicantur. Taceo de cibis, pociis, electuaris, saporibus, vasis argenteis, & deauratis, jocis, fabulationibus, & talibus, quæ in sacerdotalium Principum ædibus frequentantur. In locis, ubi hujusmodi sunt, habitatio nem non iuvenit sapientia, neque quicquam agnoscat, reperiatur: propriece quasi ignota, & aliena iudicetur, & subsanatur. In palatiis itaque Præsum malè viventium, & in Ecclesiâ temporalia lucra quærentium, ac superbie fastu rumentium, mysticè Christus in purpurâ illuditur.

*Spino diade-
mate Christum
divites coro-
nant.*

Psal. 50.

*Tim. 6.
Dixitiarum
contemptus
etiam præsen-
tem habet mer-
cedem.*

*Opulentia co-
heret amor
dominandi.*

*Terrena digni-
tatis symbolum
paratur, qua exterius viret, & tamen in-
arundio.*

A fructuosa, intusque inanis est, & vacua. Quis in aspectu primo potentum seculi non appeteret fastum? Quicquid in ipso est, arridere, atque virescere creditur. Accede autem proprius, diligenter considera, quantis intrus agitetur curis, quale etiam foris proferat germen, utique inutile, & citò peritum. Vidi, inquit Propheta, impium superexaltatum, & elevatum sunt cedros Libani: eransvi, & ecce non erat: questrui eum, & non est inventus locus ejus. Infuscandi prorsus sunt, qui dominantur, & vacui, tanquam arundines: infuscandi aliis, sibi ipsi vacui. O quantum in ipsis, & per ipsos æterna illuditur sapientia! Illam profectò irrident, qui illius honoris sibi arrogant, & volunt tyrannicè præesse hominibus. Ut dominetur terra animantibus, non hominibus, institutus est homo. Dominans in pescibus maris, & volucribus cali, universisque animantibus, qui moventur super terram. Solus Deus Gen. 1. Rex est potest, & Dominus dominantium, qui habet immortalitatem, & lucem habitat inaccessibilem. Nunc itaque, Reges, intelligite, erudimini, qui judicatis terram, nolite extolle re in altum cornu vestrum, nolite loqui adversus Deum iniquitatem. Quoties ex vestra potestate infuscatis, atque delinqutis, vestro arundineo baculo Christi caput percritis. Pro eruditione igitur vestra Arundinem in illusione suâ araudinem tenere in dextrâ cur in dextrâ Christus habuit.

ECCE HOMO.

PUNCTUM XXIII.

*E*xivit ergo Iesus foras portans coronam spinam, & purpureum vestimentum: & dicit eis: Ecce homo. Joan. 19.

*E*cce hominem, virum Ægyptum 2. Reg. 2. 3. (angustiatum, ac tribulatum) virum dignum spectaculo. Spectaculum certè factus 1. Cor. 4. & mundo, & Angelis, & hominibus.

M i m m m 2. Ecce

1. Reg. 19.

Hebr.

Cant. 3.

Isa. 53.

Lyran.

Olaſt.

Christus spe-

ctaculum fa-

ctus tragicum.

Bis purpuratus

Virg. 2. Aen.

Aug. tract.
in Ioan.

110

Dicitur. Inſer-
de triumph.Christi agone-
e. 15.

Psal. 21.

Ecce, ecce David in Nājōth, quod est pulchritudo, & decor. Ecce in pulchres, dilecti mi, & decorus. Sed heu! heu! Non est species ei, neque decor. Et vidimus eum, & non erat aspectus. Quia pro horrore quemadmodum interpretatur Lyranus, avertebant homines faciem. Unde Oleaſter transſert ad Hebraicum: Et abſcondebamus faciem ab illo.

Spectaculum prorsū miserabile, tragicumque crudelitatis, in scenam hodie Pilatus produxit Regem; Regem, inquam, Regum, immō Deum, bis purpuratum, chlamyde, & proprio ſanguine, ſchemate horrendo & ſublimi, offentavit: Ecce homo.

Hei mibi, qualis erat, quantum mutatus ab illi!

Squallentem barbam, & concretos ſanguine crines.

Vulneraque illa gerens, que circum plurimata tulit.

Ecce homo, (ex ore Pilati sic Augustinus.) Ecce homo non clarus imperio, sed plenus opprobrio. Si Regi invidetis, o Ju-dæi: jam parcite, quia dejectum conficiatis: flagellatus eſt, spinis coronatus eſt, labidiosâ veste amictus eſt convitus illius eſt, alapis caſus eſt, fervet ignominia illius, frigescat invidia veſtra.

Si, certaculum! è divina miserationis ineffabile ſignū! (exclamat Justinianus) videre Dei Filium, Angelorum gaudium, & caeleſtis Jeruſalem inextinguibile lu-men, ſolem ſcilicet iuſtitia torum cruentatum, & ſqualidum coram universa aſta Hebraeorum plebe! Quis contem-pibilius, quis unquam eum quempiam crudelius traxit conspergit? Debuc ant plane ſaxe emolliri corda, omnēmque iudigationem evomere ad ludibrii talis aſpectum. Tuue Prophetæ vaticinium noverant esse compleatum, quod in perſona Domini pronunciatum ſic: Ego autem ſum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abieſtio plebie.

Mediatoris calamitatem Præſes populo inſinuit, inquiens: Ecce homo illi quippe tribuit, quod nulli miserrimo de-regatur. Quod quisque naturaiter ha-bet commenmoravit in Christo, Ecce, in-

Aquit, quem persequimini, quem occidere intimmi, flagellatus, coronatus, conſpu-tus, illufus, contemptibilis factus, Homo, Psal. 8. enos, infirmus afflicetus, crumulos, deferrata Gen. 4. valetudinis, morti additus.

Corn. à Lap. Ecce, ecce homo. Quasi diceret: Quonſque ibid. ergo irruitus in hominem, interficitus univer- Psal. 61. fi vos, tanquam parieti inclinato, & maceris depulſe?

Ecce homo brevi viſturus tempore, reple-tus multus miſeriuſi, quis quonſiſlos egreditur, & in ipſo ætate ſua florē demetitur.

Homo eſt, ſed & quis cognofet eum? Ignorato Deo. Quasi abſconditus vultus ejus, & Ierem. 7. deſpectus.

O hominem, in quem ſumma deſeruit inhumanitas! O hominem nihil hominis, ſed feræ potius canibus agitatæ, aut etiam deſorticatæ referentem! Bestiam penè excoſiatam credidiflet populus, ni diſiſſet Pilatus: Ecce homo.

Hominem dixit, ut animos perſequen-tium emollier. Sic D. Leo: Quod Pilatus implacabilis populi viſtus inſania, multis Ieſum dehonestaſti ludibris, & immodicii vexari permifit injuriis: quod Cur homini-um flagellaculum, spinis coronatum, amictu iuſtitia veltis indutum perſe-putus putari potuiſſet, ni ho-minem Pilatus diſiſſet.

D. Leo ſer. 8. de Paff. Cur homini-bus homo ex-positus.

Salvianus epiftola ad Paræn. Perorans in Romano foro Servius Galba, conſum-pris jam cunctis oratoriæ artis, & ingenijs ſubſidiis, cum parum ſe promovisſe intellexiſſet, parvulum, quem ſecum habebat. Galli clarissimi, & nuper morruſi lium, & parvas ante ſubſelliā auditorum indeoles suas in conſeffu Judicium produci, quas cum latuſis ſententiam com-mendaret, fractæ affectu omnium men-tes, & inclinatae ſunt.

Quintilianus ſuarum Institutionum libro 6. Producere ipſos, qui periclitentur, ſqualidos, ac deformes, & liberos co-rum,

Punctum XXIII.

645

xum, ac parentes, institutum, & ab accusatoribus ostendi cruentum gladium, & lecta è vulneribus ossa, & vestes sanguine perfusas videmus, & vulnera resolvi, ac verberata corpora nudari. Quatum rerum ingens plerunque vis est, velut in rem praefentem animos hominum ducentum. Et populum Romanum egit in furorem praetexta Caii Cæsaris prolatæ in foro cruenta.

*Sheton. in Vita
Cæs. Appian.
lib. 2. belli ci-
vil.*

Pilatus ergo populo implacabili, Christum, non Iudaico ritu, quadraginta, aut triginta novem ictibus, sed Romano, sine numero, servorum insati flagellatum, arte magna produxit, ac detecti cruentum pectus, costas flagris laceras, ostentat dicens: *Ecce homo;* vel sic animos emolitus, vel sic ad commiserationem ratus feros ilorum animos permovendos. Ita in Ioan. Chrys. Cyrilus, Chrysostomus, & Augustinus. b. 83.

*Cyr. lib. 2. c. 15.
Ioan. 19.
Auct. tract.
in Ioan.*

Ecce homo, inquit, verbo digitoque illum ostentans, ac ferè testimonium ferens quod homo essem, secus pro homine non habendum.

*Ioan. 19.
36b. 17.*

Ecce Rex vester; sed jam Rex cui non thronus, aut regnum, sed solum superest sepulchrum.

Senec. in Prov.

Ecce; ecce homo. Et vos igitur homines esse memento. Homo, qui homine calamitoso est misericors, meminit sui. Si videris nudum, operi eum; & carnem tuam ne deflexeris.

*Ifa. 58.
Ifa. 2.
Hebr.
Chald.*

Heu! heu! quiescite ab homine, cuius spiritus in naribus est, quia excelsus reputatus est ipse. Hebr. In quo reputatus est ipse? Chald. Quasi nihilum reputatus est ipse. Quiecite tamen, quia spiritum in naribus habet.

*Chrys. ho-
minem cogitare est homo unde hic maximè vobis, ô Ju-
cur iudicar jussi.
Thren. 4.
Ierem. 12.*

Nimirum severissimum injuriam ulti- minem cogitare est homo unde hic maximè vobis, ô Ju- cur iudicar jussi. dñe, mihi endus, quia homo. Heu! vos mi- scri, quibus non Deus monstratur, sed homo.

Sed ô omni adhuc crudeliores homi- nes! Vere filia populi mei crudelis, quasi stru- tho in deserto. Facta est mihi hereditas mea, quasi leo in sylo; dedit contra me vocem suam.

Quis hinc non sperasset Christo salu- tem certam? Verum ut ignis oleo, ac li- gnis, sic illi hinc magis inarserunt. Velut:

A canes, sanguini duntaxat viso, gravius adlatrarent.

Sævit canum latratus in auras. Virg.

Verè canes impudentissimi nescierunt satu- ritatem. Ia. 56.

Elephantes sanguine conspicto fero- ciores.

Proh! hominum inaudita feritas! Cæ- sarem ipsum fleuisse fama est, viso Pompeji infensissimi, juraque hostis capite.

B Hi nulla penitus commiseratione tacti, non solum temperavere à lachrymis, sed insano insuper furore percisi oculos averterunt, quod gravis esset illis ad videndum, & clamaverunt: *Crucifige, crucifige* Sap. 2. *Ioan. 19.*

O scelerum furor! facinus infandum! Productur in publicum lacera effigies mortui spirantis, nec invenitur miserationem, sed acait iram, & mortuorum suscitator, præ infamis facio, & scelerato homicida, præ pestifero monstro, ac turbulento, dignus morte judicatur!

Videte Verbum Domini; nunquid solitudo Ierem. 2. factus sum Israëli, aut terra serotina? Septuag. Aut terra plena sentium? Plancè terra spina- rum, undique perfoßus, ac laceratus.

D Et cerèbri causa erant permagne ad commiserationem impetrandam, vide- lice Præsidis preces, quæ armæ modus Multis mode petendi, nudato nimis verberati cor, permovere ad pore: personâ, quæ petebatur Christus condolecen- Jesus, Deus homo tempus publicæ lati- tiā poterat. Pascha. Nec his tamen omnibus sensus humanitatis ullus, nec his omnibus corda illa diuina faxis ulla tenus ad miserationem permota.

Eccce igitur homo (ad te, ô Pater, sermo- nem converto, quando homines hominem factum non agnoscunt) respice in fa- ciem Christi tui. Filius tuus hic, pro nobis natus est ex Maria Virgine. *& homo factus es.*

E Eccce homo, qui ut hominem ad pristi- nam tuam imaginem restituere, homi- nis penè, quam assumperat, imaginem perdidit. Iste ille, ô Pater, qui est tua splendor glorie, *& figura substantia?* Iste te- chur in principio in die virtutis tua in splen- doribus Sanctorum, ex utero ante Luciferum genitus. Planè. Hic est Filius meus dilectus, in

M m m 3 qno

quo mihi bene complacui. Propter scelus populi
mei percussi eum.

At tu, ô Mater, nosti Filium hunc
tuum! Ecce homo. Vide, vide, Mater, utrum
haec tunica Filiij tui sit, an non? Tunica Filiij
mei est. Homo natus est in ea, & ipse fundavit
eam Altissimus.

Psal. 86.

Hebr. 12.

Habet quod in
illo quia quis
peccator vi-
dere debeat.

Psal. 51.

Psal. 48.

Tu solus ergo, ingratissimus homo,
hominem non recognosces? O homines
recogitate eum, qui talēm adversus semet-
ipsum à peccatoribus sustinuit contradi-
ctionem. Contemplamini nunc superbi humi-
lēm: ambitionis intuemini despectum:
avari respicite liberalēm, vel usque ad
pretiosi lūi sanguinis effusionem: injuriarum vindices discite agni hujus man-
uetudinem: voluptatum amatores in
hoc pœnarum spectaculum oculos defi-
gite, ut vestras coērceatis libidines, cu-
pidinique flamas extinguatis. Vide-
te, videte in vibicibus ejus serpentem to-
to corpore veftro luxuriam pruriginem: in
corona capitī ejus spinea, capitī vestri
superbiam, & elationem: in arundineo
sceptro torius vitæ vestræ vanitatem, &
fastum: in veste purpureâ vestram anim-
adverte ambitionem. Exhibitum vo-
bis agnoscite congenitæ complacentiæ
studium, stultum auræ popularis ven-
atum, laudisque propriæ nundinationem;
& ut compendio dicam, vos ipſos in hoc
irritiōnum, dolorumque schemate totos D
ad vivum intuemini, castigatāmque in
eo contemplamini vitæ torius vestræ va-
nissimæ fabulam, ne & vos postea sum-
mā cum corfusione ostendamini, dica-
turque de unoquoque vestrūm: Ecce ho-
mo, qui non posuit Deum adiutorē suū, sed
sperauit in multitudine diuinitarum suarum,
& prevaluit in vanitate sua.

Væ nobis (fratres) si plagosus ita, ita li-
vidus pro nobis fieri dignatus non esset.
Planè tales essemus & nos, nisi hic unus
homo patiendo restituisset rem. Tales nos
ē Dei manib⁹ exiremus, nisi taliter cu-
lisser ille exire ē manibus hominum.

Sed hac spes nostra ad Deum, hac fi-
ducia munimur, ut cum malorum hinc
multoram, illinc bonorum nullorum, aut
paucorum conciij, in desperationem ver-
gitus, & dicitur nobis: Frater non sedi-

A mit; dicamus protinus: Redimet homo, &
dabit Deo placationem suam. Ecce homo obſes
noſter. Ecce homo, qui peccatum non fecit, nec
inventus est dolens in ore eius.

I. Pet. 2.

Plorabat olim Propheta, Dei perſo-
nam refrenens: Intuitus sum, & non erat ho-
mo. Ecce, ecce homo, qui modò interpositus
stabilit.

Ierem. 4.

Conquerebatur ille: Domine, hominem
non habeo, ut cū turbata fuerit aqua, mittas Ioan. 5-
me in piscinam. Ecce homo, ecce homo, qui suis
ipſis languoribus sanct omnes languores
noſtros.

Ecce homo, quid quereris? flagno merſare
ſalubri,

Ille potest: tantum, quid velit, ipſe velis.
O ergo homo pro hominibus constitutus in
iis, que sunt ad Deum, qui condole posse iis,
qui ignorant, & errant, tentatus per omnia,
ſis mihi homo, & quando es homo Deus,
ſis mihi in omnibus homo Deus.

ABLVTIO MANUUM.

PUNCTUM XXVII.

Acceptā aquā lavit manus coram
populo dicens: Innocens ego
sum à sanguine justi hujus.
Matt. 27.

M Anus noſtra non effuderunt sanguinem Deut. 21.
hunc. Certè ait.

E Et tergens os suum, dicit: Non sum opera- Prov. 30.
cū malum.

O, ô immunde, si laveris te nitro, & mul- Jerem. 1.
tiplicaveris tibi herbam borith, maculatus es

E in iniquitate tua corā Domino. Nō purgant,
non purgant contaminaatum animū ma- D. Leo. fer. 8.
nus lorā, inquit verē, & apposite D. Leo,
nec in asperis aqua digitis expiatur, de paff.
quid famulante impia mente committi- Marus loa.
tur. Quis enim extendet manū suā in non purgant
Christum Domini, & innocens erit? animum.
1. Reg. 2. 6.

Quid niteris bonam ostendere viam tuam
dicens: Absque peccato ego sum, & innocens!
Ecce